

Thóc lâu mọt i biọt đêm dài, ... ọt lâu mọt i biọt lòng ngọt ọt i thóc họt .

Một ngày đi gặp nhau vui vẻ vô cùng. Quà cáp từ bên Mọt mang về cái gì cũng ọt, đồ p, thóc m, và giá trị. Gia đình ông Phan mọt i ngọt ọt i ọt ọt n ọt i nhọt cọt rọt nh ra là tìm ọt i ông Tâm đi nghe kể chuyện họt p dọt n cọt a cuọt cọt ng bên Mọt. ọt sọt m dọt n ọt i rọt n ràng vui ọt m. Ông Tâm bọt t đi u mua sọt m thêm đồ dọt c cọt n thiọt t bày biọt n cho căn nhà cọt a mình. Ông cũng mua ọt ng bọt n mình bọt sofa, cái bọt p ga, và cái ọt ọt nh. Gia đình ông Phan rọt t mọt ng cọt m ọt n rọt i rít và càng ân cọt n coi ông Tâm nhọt thọt n tài trên ọt i rọt i xuọt ng. Coi về y mà cũng không ọt n kém chi ọt m, ọt cái ọt n ọt i cái nhọt, mua đồ thọt mà chọt ọt n xọt p xọt 1200 đô vì đồ ng đô la lúc này có giá ọt m.

Ngọt ọt i xọt a có câu ca dao:

Thóc lâu mọt i biọt đêm dài,

ọt lâu mọt i biọt lòng ngọt ọt i thóc họt .

Sau tuọt n ọt đi u tiên vui vẻ, ân cọt n là nhọt ng phiọt n phọt c, khó chọt u dọt n dọt n kéo ọt i. Về và con ông Phan thọt ng qua mọt n dọt không ọt, bọt n nhót thọt ng hay vô ọt cọt m nhọt m món này món nọt nên đồ dọt c trong nhà không cánh mà ọt ọt bay mọt t. Ông Tâm bọt c mình ọt m nhọt ng ngọt i không nói ra. Tính ông cái gì ra cái đó. Xin thì ông cho mà mọt n thì phọt i ọt dù là mọt xu.

Thêm nọt a ọt lâu ông Tâm dọt n dọt n biọt t dọt c giá cọt, về t liọt u xây dọt ng và ọt giá dọt t thọt i đi ọt m bọt y giọt mọt i hay cái nhà cọt a ông ọt giá thọt t sọt chọt bọt ng mọt t nọt a sọt tiọt n ông đã chi. Về y mà phọt i mang ọt n nghĩa về i ngọt ọt i ta mọt i đau. Theo ông thọt y ông Phan về n là con ngọt ọt i dọt n thuọt n, có lòng ọt t về i bọt n bè nhọt ng về con dậu rọt cọt a ông thì trái ngọt ọt c, thích ọt i dọt ng, xin xọt và có lòng tham không đáy.

Căn nhà mọt i là do đồ a con ọt n cọt a ông Phan lo liọt u về c xây cọt t và có ọt nó đã bọt túi sọt tiọt n chênh ọt ch khi mua toàn về t liọt u xọt u và xây quá dọt n giọt n, thiọt u tiọt n nghi. Phòng về sinh về i loọt i cọt u tiêu ọt t ngọt i chọt m họt m phọt i mức nọt c dọt i. Không có bọt n rọt a mọt t và nhọt t là không có họt thọt ng nọt c máy. Nọt c dùng đồ nọt u ăn, về sinh ọt m rọt a phọt i chọt a trong hai thùng nhọt a ọt n mà mọt y đồ a con nhà ông Phan gánh đồ hàng ngày ọt giọt ng nhà bên ọt y. Thọt y bọt t tiọt n quá nên ông Tâm ọt i bọt tiọt n ra xây họt chọt a nọt c, bọt t máy bọt m đồ bọt m thọt ng vào nhà và dĩ nhiên là ông phọt i làm cho cọt hai nhà. Đã không biọt t đồ rọt i chọt, về con ông Phan còn xin xọt ông Tâm giúp đồ sọt a sang đồ thọt cho nhà cọt a họt làm nhọt ông Tâm mang nọt t kiọt p ọt c không bọt ng.

Ông Tâm không phọt i họt ng ngọt ọt i tính toán keo kiọt t. Nhọt ng cái gì cũng có giọt i họt n, đâu phọt i ông là triọt u phú và dọt bọt dọt. Ông thọt y rõ mình bọt ọt i dọt ng, bòn rút ọt ng ngày ọt ng ngày mọt t cách ọt ng ọt n. Nọt i ông ọt họt i về ng về ọt hiu xa thọt ọt n, ọt đêm hôm khuya khoọt c bọt nh họt n

thì ph i nh hàng xóm láng gi ng nên ông b m b ng ch u đ ng t m th i. Ông đánh ti ng bà con t th tr n nh thuê m t ng i giúp vi c lo d n d p nhà c a c m n c riêng cho ông đ kh i ph i nh vã l thu c nhà ông Phan n a.

Cô con gái bên M bi t đ c tình c nh c a ông Tâm thì nh c cha:

- Ba liên l c kêu cô Xuân ra v i Ba đ sẵn sóc cho Ba đi. Con bi t cô Xuân v n ch a có ch ng. Con nghĩ có c s an tâm tin c n h n và Ba s có ng i h h đ bu n.

Cô Xuân là...b nh c a ông Tâm th i ông còn t trong quân đ i ph i đi bi t phái xa nhà t n mi n Tây. Hai ng i d y đ a dan d u v i nhau g n 2 năm thì ông đ c phân công tác tr v quê nhà, chia tay v i nàng. R i n c m t nhà tan ông ph i đi h c t p c i t o m t th i gian dài. Cô Xuân v n ch a l y ch ng, th nh tho ng g i th vào tù thăm ông. Sau khi v ông m t, cô đ n nhà l y bàn th xin l i ngày x a đã phá ho i h nh phúc c a gia đình và xin phép m y ng i con đ c th nh tho ng thăm nuôi ông trong tù. Con c a ông t t ng cũng thoáng nên b y gi đ g i ý cho cha liên l c v i cô Xuân đ n i l i tình x a an i nhau lúc tu i già.

Th t ra ch ng đ i con nh c, ông Tâm cũng đã có ý đ nh đó khi tr l i quê nhà. Cô Xuân thua ông đ n 20 tu i. Ngày ông quen cô thì cô m i 22 tu i, không đ p nh ng hi n lành. Cô là con nhà gia giáo nh ng ch c vì duyên n t ki p tr c nên đã ph i lòng và yêu ông dù bi t ông đã có gia đình. Đ n lúc chia tay v i nhau cô v n v y không l y ch ng và nghe nói đ n nay v n còn t căn nhà cũ v i gia đình ng i em.

Nhà c a s m s a t m n xong, ông Tâm vi t th liên l c m i cô Xuân đ n v i ông và cô b ng lòng ngay. Cô Xuân không mu n ông Tâm thuê ng i làm mà t mình đ m nhi m ch búa, c m n c và d n d p nhà c a. Sau h n 20 năm xa cách cô m i đ c c h i t chung v i ng i yêu nên vui m ng l m và t nh s h t lòng sẵn sóc chàng.

V y là gia đình ông Phan m t đi m t ngu n thu nh p là lo ăn u ng và coi sóc nhà c a cho ông b n vàng. Đ n khi ông Tâm t ch i không cho đ a con dâu ông Phan m n ti n làm v n đi buôn; không cho th ng Ba c a ông Phan m n ti n mua cái xe cúp đ i m i; r i còn thay t khóa và yêu c u ng i c a nhà ông Phan đ ng tùy ti n vào ra nhà c a ông mà không gõ c a thì chi n tranh b t đ u.

M y ng i đàn bà nguyệt háy khi th y bóng ông Tâm ra v n:

- Già mà không nên n t! Vài b a nó đ h t ti n là sáng m t.

Ho c:

- T ng Vi t ki u là ngon l m.

Đúng là t đ i, trâu bu c th ng ghét trâu ăn. B n bè anh em ai giàu sang ai cùng kh c cách xa tí mù ch ng th y m t nhau thì thôi, nh ng n u cái giàu và cái nghèo mà t sát c nh nhau thì tr c sau cũng sinh ra r c r i, đ k , t hi m. Ông Phan m i ngày b v con tác đ ng, nói x u ông b n vàng nên cũng b nh h ng đ n. L i thêm thái đ ông Tâm khi b c đ c th ng t ra nét m t l nh lũng băng giá nên ông Phan cũng t ái. Th là chi n tranh gi a hai nhà càng ngày càng g y c n. Láng gi ng t t ngày x a gi không cho nhà ông Tâm b m n c gi ng đ xài, đóng cái c ng chung không cho dùng, phá cây không cho s ng...Đ th c n tr ...và cu i cùng đ a nhau ra tòa m i ch sau m t năm hân hoan đón Vi t ki u v n n c tay b t m t m ng.

Ông Phan ki n đòi l y nhà đ t l i v i lý do ông Tâm chi m đ t đ t xây nhà trái phép. Nh ng cũng may t khi nh v ông Phan xây nhà, ông Tâm có l n vi t th h i đã g i t c bao nhiêu ti n và ông Phan đã vi t th tr l i. Có b ng ch ng gi y tr ng m c đen và có c th t c “đ u tiên” (ti n đầu) nên khi ra tòa ông Tâm đã th ng là ông không chi m đ t đ t xây nhà trái phép.

Nh ng ông Tâm là Vi t ki u, đầu đ c phép mua nhà đ t và cũng không đ c phép ầu
th ng trú trên đ t n c Vi t Nam. Ông có qu c t ch M , có visa v Vi t Nam nh ng ch có th
Vi t Nam trong vòng 2 năm thôi. Căn nhà này ông không đ c ch quy n đ ng tên làm ch .
Cu i cùng ông th a thu n sang tay đ r l i cho bà con c a tòa án v i giá tr t ng đ ng 5
ngàn đô la M . Tính ra l h n h n ch c ngàn đô cho căn nhà và quan tr ng nh t là l m t tr ng
tình b n.

Ông Tâm mua m t căn nhà khác cũng xa th tr n và nh cô Xuân đ ng tên. T ngày v n c
ông đã bi t đ c cách chi ti n cho công an khu v c đ mua hai ch yên thân. C m i tu n, h
t i thăm và m i “chú Ba” ra nh u v i t i cháu. Dĩ nhiên chú Ba ph i chi cho đ nh u dù có tham
đ hay không. R i T t nh t, r i m i đ p l l c ho c có chuy n gì trong gia đình h ông cũng lì
xì chút đ nh. Thành th ông không c n ph i ra kh i n c đ làm l i visa nh p c nh mà h cũng
không h i han làm khó đ gì c .

Đ th chi tiêu ch không ph i nh tr c kia ông đ trừ ch c n m i tháng m t trăm đô. Ăn
u ng ch ng bao nhiêu nh ng còn nh ng kho n chi không tên mà ông không đ trừ tr c. V
s ng ấ đây, không nh ng ông ph i chi t n cho công an mà còn chi cho b n bè đàn em. M t vài
ng i lính ngày x a làm v i c đ i quy n ông nay g p l i đ u có cu c s ng khó khăn nên nh
ông giúp đ và ông không n ch i t . M t s ng i n nh hót nâng ông lên t n mây xanh r i
m n n ti n và h a ch c nh đình đóng c t s tr nh ng r i l i tr n m t. Ông nh con m i béo
b , c g p 10 ng i là đ n 9 ng i xin ti n, m n n ti n nên sau m t th i gian ông tránh ra đ ng
s g p ng i quen m t công t ch i.

Ra đ ng thì nghi ng i, ph i tránh g p m t ng i quen. Nhà hoài thì b c mình, đ gây nhau.
Cô Xuân gi ấ đây không nhu mì hi n lành nh ngày x a n a. Cô hay m a mai, cãi l i. Cô còn
hay đi v không đúng gi gi c, hay lê la nhà hàng xóm, hay gi n h n, và cũng hay xin ti n g i
v giúp đ các em c a cô có v n làm ăn. Ông sinh ra nghi ng không bi t cô đ n v i ông vì tình
hay vì ti n n a.

Đúng là “Tình ch đ p khi còn dang đ . L y nhau r i ...chán quá c ng i i.” V ph n cô Xuân
thì ngày x a ch nhìn th y m t ông Tâm oai hùng, đ p trai, uy quy n hét ra l a. Chàng đ u
dàng, chi u chu ng nằng ra ph t m i khi h n hò g p nhau. Bây gi thì là m t ông lão h t xí
quách, hom hem, nhăn nhó, cau có, l i còn khó ch u, đ c tài, đ n i đóa, ngang nh cua và
ch coi cô nh m t bà qu n gia kiem đ th h m bà l ng. Ng i yêu c a cô thay đ i nhi u quá,
ch ng gi ng ngày x a tí nào c . Cô b t m n, cãi l i thì b ông m ng nhi c đ u i đi. Cô v quê
thì các em l i khuyên cô tr l i v i “ch ng”. Đ u gì cô cũng đã là m t bà cô già, may ph c l y
đ c Vi t ki u m i tháng có ti n g i v giúp đ gia đình thì đ ng đ i gì mà b .

Hai ng i c làm hòa r i l i gi n nhau. Cô khăn gói v quê đ c m y l n thì đi luôn. K ra hai
ng i cũng v i nhau đ c h n 2 năm dài đ đ hát bài
“Hai năm tình l n đ n, hai đ a cùng xanh xao.
Hai năm tr i mùa l nh, cùng th dài nh nhau.
Hai năm tình l n đ n, hai đ a cùng h hao.
Hai năm tình l n đ n, hai đ a đành xa nhau...”*

Ông Tâm h t tình và ti n cũng không còn nhi u. Cũng may ông còn đ c m y ng i con có
hi u, m i năm r nhau đóng góp g i v cha già tiêu xài. Ông v n c ng quy t không v l i M ,
không ch p nh n cái sai c a mình. Ông t đánh l a mình v n không nh v con cái khi ghi n
s ti n các con g i v coi nh m n t m đ sinh s ng vì ngày x a khi đòi v l i Vi t Nam s ng

ông đã tuyên bố không cần các con gái tôi nữa giúp đỡ. Ông cho là căn nhà ông đang lên giá gấp 10, khi ông mua con cái bán mà trả nợ.

Ông Tâm bây giờ phải chi tiêu nhiều lắm. Ngoài tiền nợ giao với con số không ít còn phải chi cho số các khách rất nhiều. Ngày còn ở Mỹ, ông mang đồ nghề bán trong ngõ phố và nhàn nhàn y tá của Mỹ rất tốt, tôi miễn phí cho người già và bệnh nên ông đi bác sĩ và thu c men thuốc xuyên. Nhờ vậy bệnh cao huyết áp, cao mỡ của ông không gì đáng lo ngại. Trước Việt Nam, ông sống xa thớt, bác sĩ nông thôn nghề có năng lực bao nhiêu, thu c men không đầy đủ tôi thêm ăn uống như không kiêng cữ nên số các khách của ông giảm sút hẳn. Ông phải nhờ người quen giới thiệu mua thuốc bác sĩ giới thiệu thớt và bao tất cả chi phí để bác sĩ kia đến tận nhà khám cho thuốc khi ông trở bệnh. Tiền bác sĩ, tiền thuốc men, và cả tiền quà cáp cho bác sĩ người của ông mua rất cao mà bệnh thì chẳng ngừng chờ đợi c giai đoạn người rời tái đi tái lại. Đau nhức và hoàn đau nhức, đau tim và hoàn đau tim, và...khó chịu và hoàn khó chịu có khi còn nặng hơn xưa.

Phải, ông Tâm càng ngày càng khó tính. Từ ngày cô Xuân bỏ đi không trở lại, ông nhờ giới thiệu người làm tại nhà lo việc nhà và đồ phòng khi ông bận lên cần tìm bệnh tình thì kêu bác sĩ học để đi cấp cứu nhưng không ai có thể vì ông đỡ c hẳn tu. Ông cảm thấy không đỡ c ra khỏi nhà người trở thớt gian giới hẳn cho đi chợ, dọn dẹp dọn la mung mĩ và làm tình làm tại để đi nên không ai đỡ c. Cũng may ông thuê đỡ c người nấu ăn mang đến nhà hàng ngày và dọn dẹp sạch nhà của. Nhưng cũng vì vậy mà ông càng rớt trong nhà và càng ngày càng thu mình trong căn nhà nhỏ, chẳng khi nào trở cần thớt mĩ ra ngoài.

Con cái vẫn thăm khuyên cha:

- Ba qua tôi Mỹ sống với tôi con đi. Ba đây mà cứ ru rú trong nhà như vậy thì đồ bệnh lắm.

Ông bảo:

- Số các khách của Ba giờ không đi xa đỡ c đâu. Ba nhà quen rồi, buồn thì ra vườn chăm sóc cây xoài, cây mít cũng vui.

- Nhưng Ba có mua sắm mình có chuyện gì bệnh hơn bệnh thì ai biết mà cứ?

- Có chứ để cảm mua ngày 2 lần ghé qua để cảm mua c mà. Với tôi Ba có thuê chợ của chợ mua ngày qua như cảm làm vườn dùm. Không sao đâu, Ba có chuyện gì hãy biết liền.

Cô con khuyên:

- Ba chịu khó đi đây đi đó cho thoải mái cảm cung mãi như vậy à?

Ông Tâm lúc đó:

- Ba ra đỡ c mà cảm số gấp người tôi dọn mình thì càng không thoải mái hẳn.

Nhưng đầu phải không ra đỡ c cứ ru rú mình trong nhà là yên. Cảm mua tháng vài lần, công an khu vực tôi thăm “chú Ba” mua cách thân tình:

- Chú Ba ơi, có khách không ra quán như vài chai bia với tôi cháu cho vui.

Lâu lâu bọn chúng này quá ông Tâm phải ra quán uống 1 ly bia rồi lấy cảm số các khách yêu cầu, không quên trả trả c tiền đồ như. Còn thì ông hay móc túi túi cho chúng vài trăm ngàn cho yên:

- Chú hôm nay bệnh đau dữ dội. Cảm ít tiền ra đó uống dùm chú vài ly.

Nhiều khi bọn chúng đang như ngoài quán cũng như đến chú Ba gọi phone mua ra tham dự. Dĩ nhiên chú Ba không thể đến nhưng cũng phải biết ý cháu chốt mà hứa số ...tiền đi thay người.

Vậy mà ông còn khỏe với con gái:

- Chút ít tiền chi ra mà Ba sai gì thì nó cũng làm.

Nói chớ sai là cho vui vậy thôi chẳng lâu lâu có rúc rúi bên làng xóm cái cảm ào ào học bọn họ

manh ở đầu t i phá làng phá xóm ông g i phone kêu công an khu vực t i can thiệp. Có chú Ba ch u chi th  ng ti n đi nh u nên khi chú Ba g i phone là b n chúng t i gi i quyết ngay làm hàng xóm cũng n  nang ông l m. Rồi có l n con chó c ng c a ông ch y ra đ ng b  th t l c cũng nh  m y cháu ki m l i d m. Dĩ nhiên cũng phải h u t .

Ch  m t năm sau khi ông Tâm khoe với con gái v  đ m “cháu h  d  sai” của mình, chuy n x u x y ra. Ông nh n đ c gi y c a s  nhà đ t thông báo có đ n ki n ông chi m đ ng nhà   trái phép của cô Tr n th  Xuân và đòi ông phải bàn giao nhà cho cô ta 10 ngày sau. Th  đ n tr  nên 10 ngày sau trong th  t c là ngày mai. Ông Tâm gi t mình nghĩ l i căn nhà mình đang ở ngày đó mua đ ng tên cô Xuân ch  quy n vì cô là công dân của n c Việt Nam. Cô b  ra đi đã mấy năm nay, m i tháng ông đ u g i ti n cho cô sinh s ng đã không bi t  n r i ch  nay l i tr ng c ki n cáo đòi chi m nhà.

Ông Tâm g i đ n tho i ngay cho cô Xuân nh ng phone reng không ai tr  l i. Ông c  g ng g i liên l c với 1, 2 người em của cô Xuân nh ng m i người hình nh  tránh m t, không th  nào liên l c đ c. H  tránh m t là ph i vì đã thông đ ng ép cô Xuân ki n s  nhà đất đòi lấy căn nhà ông Tâm đang ở đ  có ti n bù việc làm ăn thua l . Và h  đã đi đêm v i s  nhà đ t, với công an khu vực nên ngay ngày hôm sau ông Tâm b  đ m cháu h  công an khu vực v i nh ng g ng m t l nh l ng vô c m cùng với nhân viên nhà đ t tr c xuất ra kh i căn nhà ông đang trú ng .

Mu n đ c yên thân g i n m x ng tàn trên quê h ng đầu đ  v i tình hình đ t n c nhi u nh ng b t  n, v i b n lãnh đạo b t l ng thích đi đêm nh  hiện nay chuy n xài luật r ng. Ông Tâm đang trên máy bay tr  v  M  sau khi đ c Việt Nam ph u thuật m  cho sáng m t đ  bi t r ng, dùng ti n đi mua lòng người mà nh t là b n gian tham s  không đ c b n v ng tr c sau cũng b  ph n b i. Và lâu nay cũng chính vì đ ng ti n ông đã mất đi b n bè, người yêu và nh t là s  t  do trên quê h ng mình.

Thanh Mai

* bài hát “Hai năm tình l n đ n”. Th  Nguy n tất Nhiên,